

INSTRUCCIONES PARA SUBIR UNA ESCALERA

Nadie habrá dejado de observar que con frecuencia el suelo se pliega de manera tal que una parte sube en ángulo recto con el plano del suelo, y luego la parte siguiente se coloca paralela a este plano, para dar paso a una nueva perpendicular, conducta que se repite en espiral o en línea quebrada hasta alturas sumamente variables. Agachándose y poniendo la mano izquierda en una de las partes verticales, y la derecha en la horizontal correspondiente, se está en posesión momentánea de un peldaño o escalón. Cada uno de estos peldaños, formados como se ve por dos elementos, se sitúa un tanto más arriba y más adelante que el anterior, principio que da sentido a la escalera, ya que cualquier otra combinación produciría formas quizá más bellas o pintorescas, pero incapaces de trasladar de una planta baja a un primer piso.

Las escaleras se suben de frente, pues hacia atrás o de costado resultan particularmente incómodas. La actitud natural consiste en mantenerse de pie, los brazos colgando sin esfuerzo, la cabeza erguida aunque no tanto que los ojos dejen de ver los peldaños inmediatamente superiores al que se pisa, y respirando lenta y regularmente. Para subir una escalera se comienza por levantar esa parte del cuerpo situada a la derecha abajo, envuelta casi siempre en cuero o gamuza, y que salvo excepciones cabe exactamente en el escalón. Puesta en el primer peldaño dicha parte, que para abreviar llamaremos pie, se recoge la parte equivalente de la izquierda (también llamada pie, pero que no ha de confundirse con el pie antes citado), y llevándola a la altura del pie, se la hace seguir hasta colocarla en el segundo peldaño, con lo cual en éste descansará el pie, y en el primero descansará el pie. (Los primeros peldaños son siempre los más difíciles, hasta adquirir la coordinación necesaria. La coincidencia de nombre entre el pie y el pie hace difícil la explicación. Cuidese especialmente de no levantar al mismo tiempo el pie y el pie).

Llegado en esta forma al segundo peldaño basta repetir alternadamente los movimientos hasta encontrarse con el final de la escalera. Se sale de ella fácilmente, con un ligero golpe de talón que la fija en su sitio, del que no se moverá hasta el momento del descenso.

Julio Cortázar
(de *Historia de Cronopios y de famas*)

INSTRUCCIONES PARA SUBIR UNA ESCALERA

Instruccions per les *Instrucciones*

C. 1 a 11

contralto, tenor, baix

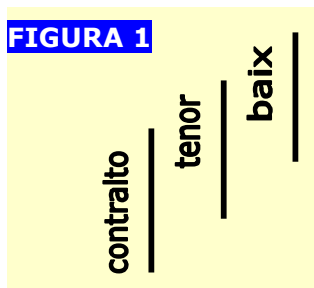
3 seqüències "instrucciones"

1ª seqüència: posició convencional de quartet

canvi de col.locació en C. 4 (de silenci)

2ª seqüència: diagonal escalonats, cos de perfil i cap mirant al públic

FIGURA 1

canvi de col.locació en C. 8 (de silenci)

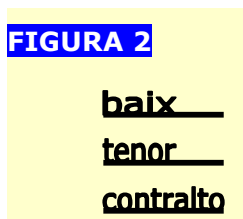
3ª seqüència: en fila vertical diferents alçades de forma escalonada

contralto: genoll a terra

tenor: mig ajupit (si cal)

baix: dret

FIGURA 2

canvi a col.locació de quartet en C. 12 (de silenci)

C. 13 a 16

soprano

fragment rítmic "agachándose..."

Plié coincidint amb el 3er temps C13 i 1er temps C. 14 (accents de agachándose)

Plié coincidint amb el 3er temps C15 i 1er temps C. 16 (accents de agachándose)

*Plié: lleugeríssima genuflexió

C. 24-25

soprano, tenor, baix

"minisolo" contralto

miren a la contralto, seriosos, gairebé molestos (acció continguda i molt subtil)

C. 26 a 36

soprano, contralto, tenor, (baix)

3 seqüències "instrucciones"

canvis coincidint amb els cops de triangle

1er. cop de triangle: soprano 1 pas endavant (peu dret)

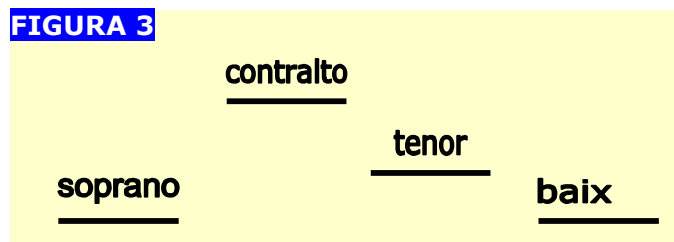
2on. cop de triangle: soprano 1 pas a la dreta (peu dret)
contralto 1 pas endavant (peu dret)

3er. cop de triangle: soprano 1 pas endavant (peu dret)
contralto 1 pas enrere (peu dret)
tenor 1 pas endavant (peu dret)

BAIX: avança mentre recita i acaba a l'alçada de la soprano

La col.locació final correspon a la *figura 3*

FIGURA 3

C. 37

soprano, contralto, tenor, baix

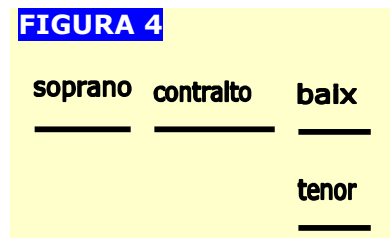
cantar amb la posició de la FIGURA 3

C. 54

soprano, baix

mentre aguanten la nota reculen a l'alçada de la contralto i queden tots tres molt junts darrera el tenor

FIGURA 4

C. 63

soprano, contralto, baix

avancen fins a col.locar-se a l'alçada del tenor, en col.locació de quartet, mentre canten "Instrucciones..."

C. 70

soprano, contralto, tenor, baix

Coincidint amb la paraula "PIE" (unissó parlat) avançar peu dret (tota la planta recolzada a terra)
Aguantar aquesta posició fins que acaba recitat unissó.

C. 80, 81, 82

contralto, tenor, baix

coincidint amb les síl.labes "pie, pie..." de tots els compassos

1er i 3er temps: mitja punta (*aixecar el taló avançant genoll i recolzant-se sobre els dits*)

2on i 4rt. temps: posició normal (*peu pla*)

Deixar el taló aixecat en el calderó del C. 82 (tal com queda en el 3rt temps del C. 82)

Recuperar posició normal a la caiguda del C. 83

C. 83 a 89

soprano, contralto, tenor

2 seqüències "instrucciones" "el pie"

1ª seqüència: cantar caminant blanques fent moviment lliure entrelaçant-se i barrejant-se entre tots tres, al marge del baix (començar amb peu dret).

cop de triangle: aixecar genoll dret. Imatge congelada durant tot el C. 86 (compàs de silenci)

2ª seqüència: cantar caminant blanques fent moviment lliure entrelaçant-se i barrejant-se entre tots tres, al marge del baix (començar amb peu dret).

cop de triangle: col.locar taló davant amb la punta del peu aixecada. Imatge congelada durant les pauses del C. 90

C. 90-91

soprano, contralto, tenor

"el pie i el pie"

4rt temps C. 90: mitja punta del peu dret. Començar amb peus molt junts i sense avançar
**mitja punta: aixecar el taló avançant genoll i recolzant-se sobre els dits*

1er. temps C.91: baixar taló (*peu pla*)

2on. temps C.91: Desplaçar només taló a la dreta

3er temps C.91: Desplaçar només la punta a la dreta quedant en posició normal

C. 92 a 2on temps C. 93

soprano, contralto, tenor

marcar la pulsació (negres) amb la cama esquerra, aixecant només el taló (només fins a 2on temps del C. 93)

C. 119

soprano, contralto, tenor, baix

durant el 3er i 4rt temps agafar següent posició només soprano i contralto:

soprano: agenollada

contralto: ajupida

ahora, col.locar tots quatre els braços doblegats davant del cos a l'alçada del pit fent angle recte a partir del colze (com en una dansa rusa). Braç esquerre sobre el dret

C. 120

soprano, contralto, tenor, baix

a temps amb la caiguda del baix ("dum") aixecar tots el braç esquerre de manera que, seguint la línia de tots els braços, s'aconsegueixi la forma d'escala. És a dir, la punta dels dits de la mà esquerra de la soprano haurà d'estar a l'altura del colze del braç dret de la contralto i així successivament amb tots els membres del quartet.

Depenent de la seva alçada, el baix haurà de pujar els braços fins a tenir-los davant de la cara per poder aconseguir aquest efecte.

Congelar la figura durant uns segons.

FIGURA 5

